

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311010588
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2311010588.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Vladimíra Tencera v trestnej veci proti obžalovanému Y. U. a spol., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm.b/, písm.c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.a/ Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona o odvolaní obžalovaných Y. U. a Q. U. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 04.11.2011 sp. zn. 3T 142/2011 na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.01.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných Y. U., nar. XX.XX.XXXX, a Q. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa boli obžalovaní uznaní vinnými zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm.b/, písm.c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.a/ Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 27.01.2010 o 17.20 hod., po dohode aj s T. Y. (trestne stíhanom v samostatnom konaní sp.zn. 2Pv 302/2011), Y. U. a T. Y. vošli do záložne I. v P., na B. ulici číslo X so zamaskovanými tvármi, Y. U. namieril pištoľou striebornej farby na L. H., majiteľa záložne, ktorý stál za bezpečnostným sklom a žiadal ho, aby ich vpustil do priestoru pre obsluhu. L. H. to odmietol a spustil alarm. T. Y. s neznámym predmetom rozbil bezpečnostné sklo na vitríne, poranil si pritom pravé predlaktie a vybral z nej niekoľko podložiek s pripevnenými šperkami zo žltého kovu. Y. U. počas celej doby stále mieril pištoľou na majiteľa záložne a aj sám pred odchodom vybral z rozbitej vitríny niekoľko podložiek so šperkami. Potom zo záložne obaja vybehli smerom vľavo za budovu záložne, nastúpili do pripraveného a naštartovaného osobného motorového vozidla modrej farby, ktoré riadil Q. U. a z miesta odišli. Počas úteku zo záložne smerom k pripravenému autu postrácali časť odcudzených šperkov. L. H. odcudzením šperkov spôsobili škodu 16 047, 68 Eur, rozbitím vitríny a odcudzením podložiek spôsobili mu škodu vo výške 147 Eur.

Za to im boli uložené tresty:

Obžalovanému Y. U. podľa § 188 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému Q. U. podľa § 188 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods.1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí a to: kladivo s drevenou rúčkou, čierna pletená čiapka, čierne šuštiakové nohavice zn. Dickies, čierne nohavice zn. Cherokke, čierna bunda zn. Grace, modrá šuštiaková bunda zn. Fila, čierne rukavice zn. Dirt paw, čierne rukavice zn. Monster energy, športová taška čierno-oranžovej farby, dve čierne látkové kukly s otvorom na oči.

Podľa § 60 ods.6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku bol poškodený L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., ul. K. H. č. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní, ktorým sa domáhali zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia vecí súdu I. stupňa.

Obžalovaný Y. U. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že výpovede svedkov Y. Z. a T. Y. považujú za nedôveryhodné. Títo svedkovia sú absolútne nedôveryhodní, nielen preto, že svojimi svedectvami si obaja kupujú nižší trest za svoje zločiny v konaní o vine a treste, ale aj pre zjavné rozpory a nepresnosti v ich svedeckých výpovediach. Vo vzťahu k svedkovi T. Y. je tiež potrebné poukázať na skutočnosť, že jediným páchatelom, ktorý sa lúpeže v záložni I. určite zúčastnil a jeho účasť na tejto lúpeži je preukázaná, je práve svedok Y.. Jeho jediného vcelku presne popisuje svedok poškodený H. ako osobu, ktorá sa prebúrila cez bezpečnostné sklo do priestoru vitríny s uloženým zlatom, a jeho označil pri rekognícii ako pravdepodobného vodiča unikajúcej tmavej limuzíny z miesta činu svedok I.. Pritom dôveryhodnosť svedka-poškodeného H. nie je na rozdiel od svedkov Z. a Y., ničím spochybnená, a jeho výpoveď bola aj s odstupom času veľmi detailná a presná. Rovnako nemožno spochybňovať ani výpoveď svedka I., ktorý je policajtom, a teda schopnosť pozorovať a uchovať si v pamäti podstatné črty pozorovaných osôb a javov má v pracovnej náplni, a bol k tomu i cielene školený a vzdelávaný. Tento svedok spolu so svedkom-poškodeným H. sú jediné osoby, ktoré unikajúcich páchatelov pri a po lúpeži videli na vlastné oči, pričom obidvaja popísali jednu z unikajúcich osôb tak, že tento sa jednoznačne zhoduje s popisom svedka Y.. Ani jeden z nich však nepopísal obžalovaného U. ako možného páchatela.

Ďalším dôvodom podaného odvolania je chybné konanie súdu I. stupňa. Svedok Y. vypovedal v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní v rozdielnom procesnom postavení, čo spôsobilo nepoužiteľnosť jeho výpovede v prípravnom konaní pre rozhodnutie súdu. Za nedostatok konania považuje i skutočnosť, že aj keď v čase konania prvého hlavného pojednávania bol už svedok Y. vo väzbe, na tento termín hlavného pojednávania nebol predvedený a jeho výsluch bol uskutočnený až na ďalšom hlavnom pojednávaní. Tento postup súdu spôsobil, že svedkovia H. ako i I. pred svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní resp. v priebehu nej nemohli byť priamo konfrontovaní s týmto spolupáchatelom. Ak by sa takáto konfrontácia uskutočnila, bola by účasť obžalovaného na predmetnom skutku ešte s vyššou určitosťou vylúčená.

Obžalovaný Q. U. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu taktiež poukazoval najmä na nevieryhodnosť svedkov T. Y. a Y. Z.. Naopak výpovede svedkov L. H. a Y. I. bolo potrebné brať do úvahy ako primárne dôkazné prostriedky, nakoľko ich výpovede je nutné považovať za najrelevantnejšie výpovede vo vykonanom dokazovaní. V danom prípade, keď sa výpovede svedkov T. Y. a Y. Z. rozchádzajú s výpoveďami svedkov L. H. a Y. I., mal súd za smerodajné považovať práve výpovede svedkov L. H. a Y. I., a prísne kritickým spôsobom posudzovať výpoveď svedka T. Y. a Y. Z., o ktorých dôveryhodnosti možno opodstatnene pochybovať, pričom ich motivácia takto vypovedať môže byť rôzna. Vzhľadom na osobnosť svedkov T. Y. a Y. Z., ich predchádzajúci život, množstvo trestných činov, ktorých sa dopustili, možno odôvodnene pochybovať o dôveryhodnosti ich výpovedí, preto je osobitne dôležité skúmať, každú stránku ich výpovedí, ako aj ten fakt, že ich tvrdenia sú podporené aj inými dôkazmi vykonanými v trestnom konaní. Z výpovede Y. Z. je pritom zrejmé, že tvrdenia o účasti obžalovaného na predmetnej lúpeži sú len domnienky. Podľa názoru obhajoby vzhľadom na tieto skutočnosti nemožno výpovede týchto svedkov bez ďalšieho považovať za dostatočný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaných. Ďalej poukázal na viaceré nezrovnalosti medzi výpoveďami týchto svedkov a to na nezrovnalosti medzi

výpoveďou T. Y. z prípravného konania a z hlavného pojednávania, čo sa týka príchodu do P. po spáchaní lúpeži. Ďalej vlastníctvo plynovej pištole použitej pri lúpeži a otázky ohľadne predaja zlata. Záverom uvádza, že okrem výpovedí uvedených svedkov nebol prezentovaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že by sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zistil správne skutočný stav vecí, konanie obžalovaných posúdil v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v zmysle § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že svedok T. Y. usvedčil oboch obžalovaných zo spáchania trestnej činnosti. Vypovedal, že obžalovaný Y. U. poznal záložňu v P., pretože predtým si tam založil zlatý náramok a bol si ho aj vyzdvihnúť. Táto skutočnosť bola v priebehu konania objektívne potvrdená samotným svedkom L. H. - majiteľom záložne.

Ďalej svedok vypovedal, že jeden resp. dva dni pred dňom 27.01.2010 sa všetci traja stretli, pričom obaja obžalovaní predostreli svoj plán na zmocnenie sa vecí zo záložne. Na tomto stretnutí sa rozprávali, čo bude potrebné na realizáciu plánu, a rozdelili si aj úlohy. (Q. mal zabezpečiť prevoz na miesto a z miesta činu, Y. sa mal postarať o obsluhu a on sám mal rozbiť vitrínu). Obžalovaný Y. U. mal použiť plynovú pištoľ na postrašenie obsluhy. Spoločné stretnutie vo P. v deň lúpeže, a to dňa 27.01.2010 okolo obeda, skončilo pobalením vecí (kukly, rukavice, oblečenie, pajser) a ich naložením do auta Q. zn. B. L.. Týmto autom prešli približne 500 m vzdialenosti od domu Q. k autu zn. H., ktoré bolo zaparkované vo P. Do tohto auta preložili pripravené veci, v pneuservise vymenili pneumatiky, a išli do P. cez obec P.. Po vojdení do záložne obžalovaný Y. U. namieril na obsluhujúceho pána pištoľ, tento sa však zasmial a povedal, že sa nebojí, lebo sklo je nepriestrelné. Na to sám svedok začal rozbíjať vitrínu a vyberať podložky so zlatými predmetmi. Porezal si pritom pravú ruku na predlaktí. Táto skutočnosť je tiež potvrdená lekársym záznamom. Po svedkovi začal vyberať zlato aj obžalovaný Y. U.. Po vybehnutí zo záložne sa obžalovaný Y. U. pošmykol a spadol, pričom mu popadalo aj zlato, následne ho pozbieral, a utekal k autu. Je nutné uviesť, že jedine svedok T. Y. vedel, kto sa spolu s ním trestného činu dopustil. Svedok - poškodený L. H. a svedok Y. I. videli len zamaskované osoby a vodiča vozidla. Obaja svedkovia objektívne mali možnosť vidieť obžalovaných až cca po jednom roku, kedy bolo proti nim vznesené obvinenie a boli vzatí do väzby. Okrem opoznania obžalovaných svedkovia potvrdili všetky skutočnosti, uvádzané T. Y. o priebehu lúpežného prepadnutia. Skutočnosti, uvádzané T. Y., odohrávajúce sa po skončení lúpežného prepadnutia, sú potvrdené výpoveďami obžalovaných a to, že zlato vážili u obžalovaného Q. U., spolu išli za Y. Z. a pokúsili sa zlato predávať, svedkom Y. Z., zápisnicou o domovej prehliadke - u obžalovaného Q. U. v rodinnom dome vo P. v igelitovej taške boli nájdené dve čierne látkové kukly a vo vozidle značky B. L. bolo nájdené kladivo, čierna pletená čiapka, šuštiakové nohavice, čierne nohavice, čierna bunda, športová taška. Podľa názoru krajského súdu nadväznosť dôkazov na výpoveď svedka T. Y. vytvára ucelenú štruktúru na základe ktorej je možné vinu obžalovaných považovať za preukázanú. Bolo by nelogické, ak by obžalovaní, pokiaľ by trestný čin nespáchali, pripustili, aby sa u obžalovaného Q. U. vážilo zlato, následne obžalovaný Y. U. zlato predával a obžalovaný Q. U. schovával veci použité na spáchanie trestného činu.

Krajský súd preto považuje vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa za správne a zákonné a v podrobnostiach poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku.

V súlade so zákonom súd I. stupňa konanie obžalovaných právne posúdil ako zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm.b/, písm.c/ Trestného zákona s odkazom na § 138 písm.a/ Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Taktiež súd I. stupňa rozhodol v súlade so zákonom, keď obžalovaným uložil nepodmienečné tresty odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody diferencovane u obžalovaného Y. U. a Q. U.. Vychádzal pritom z ustanovenia § 34 ods.4 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

V súlade so zákonom je aj uložený trest prepadnutia veci v zmysle ustanovenia § 60 ods.1 písm.a/ Trestného zákona a taktiež postup podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.